

Огурченко В.Г.

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

ДОСЛІДЖЕННЯ СТРУКТУРНИХ ЕЛЕМЕНТІВ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ЯК ПРОВІДНОГО СУБ'ЄКТА РЕАЛІЗАЦІЇ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ФУНКЦІЇ

В науковій статті доведено, що більшість дослідників схильні до думки, що адміністративно-правовий статус позначається сукупністю певних правовизначальних елементів, їхня система варіюється від узагальненого до розширеного визначення, а отже, може бути втрачений чи навпаки роздутий недоречним збільшенням числа аспектів та факторів його сутнісний зміст. Втім основою адміністративно-правового статусу науковою доктриною визначено суб'єктивні права й обов'язки, реалізація яких здійснюється у площині публічного адміністрування.

Категорія «суб'єктивні права та обов'язки» в контексті змісту концепту «адміністративно-правовий статус Національної поліції України як провідного суб'єкта реалізації оперативно-розшукової функції» має специфічну юридичну природу, сутність якої базується на постулаті публічності, що передбачає існування самостійного юридичного феномену, який витісняє з поняттєво-змістового розуміння означеної категорії явищ «власні права та обов'язки» заміною на «публічний інтерес», адже як суб'єкт владних повноважень Національна поліція України, вступаючи до різномірних адміністративних відносин, обличена можливості мати власні права та обов'язки, однак наділена відповідною компетенцією, яка спрямовується на реалізацію певної дії, направленої, в першу чергу, на захист публічного блага.

Звернувшись до авторських варіацій структури адміністративно-правового статусу органу державної влади як загалом, так і Національної поліції безпосередньо, доцільним вбачається узагальнення про можливість у контексті її характеристики як провідного суб'єкта реалізації оперативно-розшукової функції виокремлювати цільовий, організаційний та компетенційний блоки. В означеному контексті йдеться про загальні характеристики забезпечених можливостей, умов та вимог, встановлених у рамках правової системи, для належної реалізації оперативно-розшукової функції найбільш наближеним до громади суб'єктом її здійснення.

Ключові слова: *правовий статус, адміністративно-правовий статус, Національна поліція України, оперативно-розшукова функція, структурні елементи, цільовий, організаційний та компетенційний блоки.*

Постановка проблеми. Питання визначення адміністративно-правового статусу органу державної влади загалом, у тому числі Національної поліції, є не тільки дискусійним, а й проблематичним загалом. Адже окрім суб'єктивізму, означений правовий концепт характеризується відсутністю єдності концепційного змісту, що має становити основу його життєздатності. Попри те, що більшість дослідників схильні до думки, що ним позначається сукупність певних правовизначальних елементів (власне як і з правовим статусом), їхня система варіюється від узагальненого до розширеного визначення, а отже, може бути втрачений чи навпаки роздутий недоречним збільшенням числа аспектів та факторів його сутнісний зміст.

Аналіз останніх досліджень та публікацій.

Теоретико-правовою основою для аналізу питань, пов'язаних із визначенням структурних елементів адміністративно-правового статусу Національної поліції України як провідного суб'єкта реалізації оперативно-розшукової функції стали роботи вчених-адміністративістів, а саме: В. Б. Авер'янова, О. М. Бандурки, О. В. Батраченко, Д. М. Бахраха, Ю. П. Битяка, Ю. Є. Белінського, П. Д. Біленчука, Ю. Я. Гладуна, В.А. Глуховері, В. А. Гуменюка, О. В. Джафарової, С. В. Діденка, А. В. Долинного, О.М. Дручека, С.Ю. Жили, В. О. Заросила, С. В. Ківалова, В. К. Колпакова, Д.М. Ластовича, О. В. Негодченка, В. П. Петкова, Г. Р. Парханова, А. М. Подоляки, В.І. Фелика С. О. Шатрави, тощо.

Враховуючи наведене, **мета статті** полягає у дослідженні основних структурних елементів адміністративно-правового статусу Національної поліції України як провідного суб'єкта реалізації оперативно-розшукової функції.

Виклад основного матеріалу. Обґрунтування зазначеного можна знайти звернувшись до авторських варіацій структури адміністративно-правового статусу органу державної влади як загалом, так і Національної поліції безпосередньо. Як приклад, О. Бригінець, до структури адміністративно-правового статусу органу державної влади включала такі складники: 1) цільове призначення, що охоплює принципи, цілі, завдання і функції органу державної влади; 2) структурно-організаційну форму побудови органу державної влади, що включає в себе регулювання порядку створення, реорганізації, ліквідації, процедури діяльності, право на офіційні символи, лінійну і функціональну підпорядкованість; 3) компетенцію, яка передбачає сукупність владних повноважень стосовно: а) прав і обов'язків, пов'язаних зі здійсненням влади, участю в управлінських відносинах, а також правом видавати певні адміністративні акти; б) підпорядкованості, правового закріплення об'єктів, предметів і справ, на яких поширюються владні повноваження [1, с. 172]. Аналогічну структуру адміністративно-правового статусу Департаменту кіберполіції Національної поліції України запропонувала у своєму дисертаційному дослідженні Т. Білобров, вказавши, що зазначений статус включає наступні елементи: 1) порядок утворення та припинення, найменування та місце в структурі апарату та механізми держави; 2) правові норми, що встановлюють адміністративно-правовий статус Департаменту кіберполіції як міжрегіонального територіального органу поліції; 3) принципи служби в поліції; 4) цілі та завдання; 5) компетенцію (предмет відання та функції), 6) повноваження; 7) правові форми і методи їх реалізації; 8) юридичні гарантії діяльності; 9) правові обмеження [2, с. 3].

Своєю чергою, О. Дручек згрупувала вище зазначені елементи у три блоки, а саме: цільовий блок – цілі, принципи, мета діяльності у зазначеній сфері; організаційний блок – структура Національної поліції України, її організаційне підпорядкування; спеціальні процедури; форми і методи діяльності; компетенційний блок – завдання, функції, права, обов'язки та відповідальність її посадових осіб [3, с. 13]. Зазначена класифікація ґрунтується на думці Д. Бахраха та В. Авер'янова, які вважають, що адміністративно-правовий ста-

тус складається з трьох блоків елементів, а саме: а) цільовий блок, б) структурно-організаційний блок, в) компетенційний блок (компетенцію) [4, с. 255; 5]. Зокрема Д. Бахрах перший елемент адміністративно-правового статусу державного органу пов'язує з його юридично закріпленими цілями, завданнями і функціями. До другого він відносить нормативне регулювання порядку утворення, легалізації, реорганізації, ліквідації суб'єктів, їхньої підпорядкованості і передачі з відання одних організацій у підпорядкування інших, встановлення і зміни їх організаційних структур, права на організаційне самовизначення, процедуру діяльності і права на офіційні символи. А останній – компетенцію визначає як частину правового статусу колективних суб'єктів, що складається із сукупності владних повноважень щодо певних предметів відання [4, с. 280]. Як зауважує щодо цього вчена С. Подоляка, з цим повною мірою можливо погодитись, однак усі ці блоки певною мірою впливають із повноважень суб'єктів, статус яких досліджується. Навіть структурно-організаційний блок статусу зумовлений ієрархічними зв'язками, що впливають із повноважень суб'єктів у системі ієрархії [6, с. 161; 7, с. 66].

Характеризуючи адміністративно-правовий статус Національної поліції України як провідного суб'єкта реалізації оперативно-розшукової функції за означеною структурою маємо таке:

1. Цільовий блок. Найменування є тією базовою категорією, яка ідентифікує юридичну особу та дозволяє зв'язати всі елементи статусу з конкретним суб'єктом права [2, с. 69]. Усі структурні підрозділи Національної поліції мають свою офіційну назву, яка закріплена в нормативно-правових актах та юридичну адресу. Щодо цілей, завдань і мети діяльності оперативних підрозділів Національної поліції – вони визначаються окремими відомчими актами, однак загалом в теорії оперативно-розшукової діяльності до її завдань відносять: виявлення (1), попередження – дії на стадії замислу та підготовки вчинення злочину конкретної особи (2), припинення – дії на стадії замаху або безпосередньо після його вчинення (закінчення) (3), розкриття (4), профілактика – заходи, спрямовані на виявлення та ліквідацію причин та умов конкретних злочинних діянь, а також на встановлення осіб, потенційно здатних вчинити злочин, з метою здійснення спрямованого попереджувального впливу (5), розшук осіб (переховуються, зникли безвісти) (6), отримання (добування) інформації про загрози суспіль-

ству, людині, державі, в т.ч. під час перевірки (7) [8, с. 12].

Слід окремо зазначити, що необхідно розрізняти цілі і мету діяльності. Так, мета – це бажаний результат, недосяжний за певний проміжок часу, але доступний для досягнення в майбутньому, а ціль – кінцевий результат, на досягнення якого спрямовані зусилля суб'єкта діяльності [9]. Тобто ціль є складовою мети, яка повинна мати чіткі часові рамки. Так, наприклад, метою оперативно-розшукової діяльності є: «припинення правопорушень та в інтересах кримінального судочинства, а також отримання інформації в інтересах безпеки громадян, суспільства і держави» [10], а ціллю в рамках досягнення зазначеної мети є, наприклад, отримання інформації про конкретне вчинене правопорушення під час проведення конкретного оперативно-розшукового заходу. Таким чином, завдання та мета діяльності оперативних підрозділів Національної поліції можуть бути загальними, а ціль – формуватись на її підставі в кожному конкретному випадку.

2. Організаційний блок. Відповідно до чинного законодавства, структурні підрозділи Національної поліції із оперативно-розшуковими функціями входять у блок кримінальної та спеціальної поліції. Зокрема кримінальна поліція забезпечує протидію злочинності, захист прав та свобод, інтересів суспільства і держави; її діяльність спрямована на документування протиправних діянь окремих осіб і груп, відповідальність за які передбачена Кримінальним кодексом України [11, с. 34]. Аналізуючи структуру Національної поліції, що представлена на її офіційному вебпорталі, у складі кримінальної поліції виділяються такі департаменти: карного розшуку, міграційної поліції, оперативної служби, оперативно-технічних заходів, боротьби з наркозлочинністю, кримінального аналізу та забезпечення діяльності, пов'язаної з небезпечними матеріалами. Всі зазначені департаменти мають свої представництва, іменовані як територіальні підрозділи. Також у блок кримінальної поліції входять і міжрегіональні територіальні органи (їхня юрисдикція поширюється на декілька адміністративно-територіальних одиниць), а саме: Департамент внутрішньої безпеки, Департамент кіберполіції та Департамент стратегічних розслідувань. Примітно, що на офіційному вебпорталі Національної поліції є згадування про діяльність Департаменту захисту інтересів суспільства і держави, однак не в структурному аспекті. Можливо, означене спричинено тим, що портал в режимі тестування та наповнення.

Загалом зазначимо, що чинним законодавством встановлено, що територіальні органи поліції утворюються як юридичні особи публічного права в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, районах, містах, районах у містах та як міжрегіональні територіальні органи у межах граничної чисельності поліції і коштів, визначених на її утримання [12].

Своєю чергою, спеціальна поліція є підрозділом, що створений для забезпечення публічної безпеки і порядку на об'єктах і територіях, які мають особливе значення або постраждали від стихійного лиха, екологічного забруднення, катастрофи. Міністерством внутрішніх справ України з дозволу Кабінету Міністрів України можуть створюватись спеціальні підрозділи поліції [11, с. 42]. Згідно з наказом Національної поліції України від 06 листопада 2015 р. № 1 (зі змінами згідно з наказами Національної поліції України від 26 вересня 2019 р. № 959, 15 листопада 2019 № 1181), при відділі поліції функціонує сектор спеціальної поліції. Зокрема у межах Головного управління Національної поліції в Дніпропетровській, Донецькій, Житомирській, Луганській, Миколаївській, Полтавській, Рівненській, Сумській, Хмельницькій областях є відділення спеціальної поліції, а при Головному управлінні Національної поліції в Харківській області функціонує відділ спеціальної поліції [13].

Слід розуміти, що виконавцями оперативно-розшукової діяльності є: посадові особи оперативного підрозділу; штатні гласні або негласні працівники оперативного підрозділу [14, с. 23], адже до його штату входять й інші працівники, не наділені такою можливістю (повноваженнями). Щодо процедури добору саме виконавців оперативно-розшукової діяльності примітним є те, що окрім загальних вимог до кандидата у працівники Національної поліції, які визначені у Законі України «Про Національну поліцію України» та у «Типовому порядку проведення конкурсу на службу до поліції та/або зайняття вакантної посади» (громадянство України; вища освіта; знання Конституції України та кримінального процесуального законодавства, Законів України «Про Національну поліцію», «Про запобігання корупції», «Про оперативно-розшукову діяльність»; вільне володіння українською мовою; вік від 18 років [12]), до кандидатів в аналізовані підрозділи висуваються також такі вимоги: гарна фізична підготовка, знання та вміння використовувати прийоми рукопашного бою; ефективне використання передбачених законодавством сил та засобів для

вирішення завдань оперативно-розшукової діяльності та спеціальних заходів; навички оперативного керування автомобілем [16]. Якщо кандидат бажає отримати посаду, наприклад, оперуповноваженого управління стратегічних розслідувань у Національній поліції, то крім зазначених якостей він також повинен (а) мати: досвід роботи в оперативних підрозділах не менше трьох років; високу мотивацію та орієнтацію на якісні зміни в державі; аналітичні здібності, раціональність, здатність систематизувати, узагальнювати інформацію, розвинуті увагу, пам'ять (для аналітиків), схильність до ризику (не авантюризм), сміливість, рішучість (для оперативників); стійкість до стресу, емоційних та фізичних навантажень; (б) бути: здатним брати на себе відповідальність та самостійно приймати рішення, дисциплінованим, організованим, відповідальним, комунікабельним, порядним, ввічливим, акуратним, стриманим; (в) вміти: аргументовано висловлювати свою думку; працювати на ПК (офісні програми, Інтернет) на рівні впевненого користувача [17].

3. Компетенційний блок. Відповідно до посадових інструкцій та функціональних обов'язків, робота досліджуваних суб'єктів передбачає: 1) візуальне спостереження за місцем або річчю: а) виявлення злочинців, які переховуються від слідства і суду, засуджених, що ухилилися від покарання, громадян, які зникли безвісті; б) виявлення осіб, які виношують намір вчинити злочини конкретної категорії; в) встановлення режиму та особливостей організації роботи окремих суб'єктів господарювання; г) перевірка первинної оперативної інформації; 2) ознайомлення з фінансово-господарською діяльністю підприємств: а) забезпечення проведення інших заходів оперативно-розшукової діяльності (негласне отримання зразків, необхідних для порівняльного дослідження; розвідувальне опитування; оперативне ототожнення предметів та речовин; оперативний огляд та ін.); б) легендування джерела інформації; в) перевірка первинної оперативної інформації; г) встановлення причин та умов, які сприяють вчиненню злочину; д) встановлення фігурантів злочинної діяльності та їхніх зв'язків; е) встановлення можливих свідків злочинної діяльності; є) підбір кандидатів на негласне співробітництво; 3) виконання спеціального завдання з розкриття злочинної діяльності організованої групи чи злочинної організації: а) здобуття інформації про злочини, що готуються або вчинені, та інші правопорушення, вчинені організованою групою чи злочинною організацією; б) виявлення у складі

організованих груп чи злочинних організацій осіб, схильних до вчинення злочинів; в) виявлення злочинних намірів членів організованих груп чи злочинних організацій; г) вивчення фінансово-господарської діяльності суб'єктів господарювання, підконтрольних організованим групам чи злочинним організаціям; д) одержання та фіксація фактичних даних, що можуть бути використані як докази в кримінальному провадженні; е) розшук злочинців і встановлення безвісно зниклих осіб; є) установа місць зберігання заборонених або обмежених у обігу предметів та речовин, майна, на яке може бути накладено арешт, знарядь та предметів злочинної діяльності тощо; ж) виявлення причин і умов, що сприяють учиненню злочинів; з) легендування джерела інформації; і) перевірка первинної оперативної інформації; и) встановлення можливих свідків злочинної діяльності; к) підбір кандидатів на негласне співробітництво; л) отримання копій документів, які мають значення для вирішення завдань оперативно-розшукової діяльності; м) забезпечення проведення інших заходів оперативно-розшукової діяльності (негласне отримання зразків, необхідних для порівняльного дослідження; розвідувальне опитування; оперативне ототожнення предметів та речовин; оперативний огляд та ін.) [18, с. 213].

Оскільки така робота може піддати небезпеці їхнє життя та здоров'я, а також життя і здоров'я їхніх близьких держава забезпечує таку діяльність відповідними гарантіями. По-перше, держава пропонує поліцейським: стабільну заробітну плату; соціальне забезпечення відповідно до чинного законодавства; пільговий лізинг на житло; компенсацію оренди за винайм житла; професійну підготовку за міжнародними стандартами; можливість підвищити освітній ступінь вищої освіти у закладах вищої освіти зі специфічними умовами навчання, які здійснюють підготовку поліцейських, та перспективу кар'єрного росту [15].

По-друге, для безпечної діяльності оперуповноважених Національної поліції Закон України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» встановив систему особливих заходів державного захисту від перешкоджання виконанню покладених на них законом обов'язків і здійсненню наданих прав, а так само від посягань на життя, здоров'я, житло і майно зазначених осіб та їх близьких родичів у зв'язку із службовою діяльністю, а саме під час здійснення ними оперативно-розшукової та розвідувальної діяльності [19]. Закон встановлює наступні спеціальні заходи забезпечення безпеки: а) осо-

биста охорона, охорона житла і майна; б) видача зброї, засобів індивідуального захисту і сповіщення про небезпеку; в) встановлення телефону за місцем проживання; г) використання технічних засобів контролю і прослуховування телефонних та інших переговорів, візуальне спостереження; д) тимчасове розміщення у місцях, що забезпечують безпеку; е) забезпечення конфіденційності даних про об'єкти захисту; є) переведення на іншу роботу, направлення на навчання, заміна документів, зміна зовнішності, персональних та/або біометричних даних, переселення в інше місце проживання.

По-третє, з урахуванням специфіки діяльності оперативних підрозділів законодавцем передбачено додаткову обставину, що виключає злочинність діяння, – виконання спеціального завдання з попередження чи розкриття кримінально протиправної діяльності організованої групи чи злочинної організації. Зокрема не є кримінальним правопорушенням вимушене заподіяння шкоди правоохоронюваним інтересам особою, яка відповідно до закону виконувала спеціальне завдання, беручи участь в організованій групі чи злочинній організації з метою попередження чи розкриття їх кримінально протиправної діяльності [20]. Обґрунтованість запровадження такої норми викликана тим, що особа, яка виконує вищезгадане спеціальне завдання, виконуючи обов'язки із захисту державних та суспільних інтересів, перебуває у середовищі осіб, які готують або вчиняють злочини і визнають відмову від участі у вчиненні таких дій як підставу для підозри та позбавлення «винної» особи життя або заподіяння шкоди її здоров'ю чи застосування інших «покарань» [14, с. 27].

Відповідно, в означеному контексті адміністративно-правовий статус Національної поліції України як провідного суб'єкта реалізації оперативно-розшукової функції репрезентується через загальні характеристики забезпечених можливостей, умов та вимог, встановлених у рамках правової системи, для належної реалізації оперативно-розшукової функції найбільш наближеним до громади суб'єктом її здійснення.

З усім тим, на нашу думку, доречно вбачати, що означений концепт найбільш повно репрезентується через коло повноважень її оперативних підрозділів, систему їхніх взаємозв'язків під час реалізації оперативно-розшукових заходів та кінцевий результат їхнього здійснення з позиції соціального та процесуального значення.

Висновки. Загалом питання визначення адміністративно-правового статусу органу державної влади загалом є не тільки дискусійним, а й проблематичним загалом. Адже окрім суб'єктивізму, означений правовий концепт характеризується відсутністю єдності концепційного змісту, що має становити основу його життєздатності. Попри те, що більшість дослідників схильні до думки, що ним позначається сукупність певних правовизначальних елементів (власне як і з правовим статусом), їхня система варіюється від узагальненого до розширеного визначення, а отже, може бути втрачений чи навпаки роздутий недоречним збільшенням числа аспектів та факторів його сутнісний зміст. Втім основою адміністративно-правового статусу науковою доктриною визначено суб'єктивні права й обов'язки, реалізація яких здійснюється у площині державного управління (публічного адміністрування);

Категорія «суб'єктивні права та обов'язки» в контексті змісту концепту «адміністративно-правовий статус Національної поліції України як провідного суб'єкта реалізації оперативно-розшукової функції» має специфічну юридичну природу, сутність якої базується на постулаті публічності, що передбачає існування самостійного юридичного феномену, який витісняє з поняттєво-змістового розуміння означеної категорії явищ «власні права та обов'язки» заміною на «публічний інтерес», адже як суб'єкт владних повноважень Національна поліція України, вступаючи до різнорідних адміністративних відносин, облишена можливості мати власні права та обов'язки, однак наділена відповідною компетенцією, яка спрямовується на реалізацію певної дії, направленої, в першу чергу, на захист публічного блага.

Звернувшись до авторських варіацій структури адміністративно-правового статусу органу державної влади як загалом, так і Національної поліції безпосередньо – доцільним вбачається узагальнення про можливість у контексті її характеристики як провідного суб'єкта реалізації оперативно-розшукової функції виокремлювати цільовий, організаційний та компетенційний блоки. В означеному контексті йдеться про загальні характеристики забезпечених можливостей, умов та вимог, встановлених у рамках правової системи, для належної реалізації оперативно-розшукової функції найбільш наближеним до громади суб'єктом її здійснення.

Список літератури:

1. Бригінець О.О. Адміністративно-правовий статус Державної податкової служби України : дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Ірпінь, 2011. 220 с.
2. Білобров Т.В. Адміністративно-правовий статус Департаменту кіберполіції Національної поліції України. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2020. 209 с.
3. Дручек О.М. Адміністративно-правовий статус Національної поліції України як суб'єкта забезпечення прав і свобод дитини : автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Одеса, 2018. 24 с.
4. Бахрах Д. Адміністративне право: навч. для вузів. Харків, 1996. 368 с.
5. Виконавча влада і адміністративне право; за заг. ред. В. Авер'янова. К.: Видавничий Дім «Ін-Юре», 2002. 668 с.
6. Подоляка С. Адміністративно-правовий статус суб'єктів протидії корупції в органах прокуратури в Україні. *Форум права*. 2017. № 3. С. 160–165.
7. Вишнева А. В. Адміністративно-правовий статус органів суддівського врядування в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2021. 218 с.
8. Конспект лекцій з дисципліни «Оперативно-розшукова діяльність», спеціальність 262 «Правоохоронна діяльність». *Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ*, 2020. URL: <https://dduvs.in.ua/wp-content/uploads/files/Structure/library/student/lectures/2020/kpd/knl8.docx>
9. Психологія діяльності та навчальний менеджмент: навч. посіб.; М.В. Артюшина, Л.М. Журавська, Л.А. Колесніченко та ін. Київ : КНЕУ, 2008. 336 с.
10. Про оперативно-розшукову діяльність: Закон України від 18.02.1992 № 2135-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12#Text>
11. Поліцейська діяльність : підручник / С. С. Вітвіцький, В. С. Тулінов, О. М. Мердова та ін. Київ : ВД Дакор, 2021. 372 с.
12. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text>
13. Про затвердження структури Національної поліції України: Наказ Національної поліції України № 1. 06.11.2015 (зі змінами згідно наказів НПУ № 959. 26.09.2019, № 1181. 15.11.2019).
14. Лекція до теми: «Суб'єкти оперативно-розшукової діяльності та їх правовий статус». ОДУВС, 2017. URL: https://oduvs.edu.ua/wp-content/uploads/2016/09/Lek_k.4-2017-Osnovu-ORD.pdf
15. Національна поліція запрошує на роботу: вакансії та критерії відбору на посади. *Нижні Сірогози. City*. 2021. URL: <https://nsirogozy.city/articles/166616/nacionalna-policiya-zaproschuye-na-robotu-vakansii-ta-kriterii-vidboru-na-posadi>
16. Кваліфікаційні вимоги та критерії професійної придатності для зайняття посади старшого оперуповноваженого першого відділу забезпечення особистої безпеки Управління забезпечення особистої безпеки Державного бюро розслідувань. URL: <https://dbr.gov.ua/assets/files/konkurs/2022/07/22.07.22/1-posadast-oper-1-v.pdf>
17. Відбір на посаду Оперуповноважений управління стратегічних розслідувань у НП України. *Національна поліція України. ХНУВС*, 2018. URL: https://nabir.np.gov.ua/index.php?r=recruitment/process_recruitment&id=1463
18. Капустник В., Стацак М. Завдання оперативних підрозділів Національної поліції під час проведення оперативно-розшукових заходів відомчого санкціонування. *Підприємництво, господарство і право*. 2020. № 9. С. 209–213.
19. Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів: Закон України від 23.12.1993 № 3781-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3781-12#Text>
20. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 № 2341-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>

Ohurchenko V.H. STUDY OF THE STRUCTURAL ELEMENTS OF THE ADMINISTRATIVE AND LEGAL STATUS OF THE NATIONAL POLICE OF UKRAINE AS THE LEADING SUBJECT OF THE IMPLEMENTATION OF THE OPERATIONAL AND SEARCH FUNCTION

The scientific article proves that the majority of researchers are inclined to the opinion that the administrative-legal status is defined by a set of certain legal-determining elements, their system varies from a generalized to an extended definition, and therefore, its essential content may be lost or, on the contrary, inflated by an inappropriate increase in the number of aspects and factors. However, the scientific doctrine defines the basis of the administrative-legal status as subjective rights and obligations, the realization of which is carried out in the sphere of public administration. The category "subjective rights and obligations" in the context of the content of the concept "administrative-legal status of the National Police of Ukraine as the leading subject of

the implementation of the operational-investigative function" has a specific legal nature, the essence of which is based on the postulate of publicity, which implies the existence of an independent a legal phenomenon that replaces "own rights and responsibilities" from the conceptual and substantive understanding of the specified category of phenomena by replacing it with "public interest", because as a subject of authority, the National Police of Ukraine, entering into heterogeneous administrative relations, is deprived of the opportunity to have its own rights and duties, however, it is endowed with the appropriate competence, which is directed to the implementation of a certain action, directed, first of all, to the protection of the public good. Turning to the author's variations of the structure of the administrative-legal status of the state authority both in general and the National Police directly, it is considered appropriate to generalize about the possibility in the context of its characterization as the leading subject of the implementation of the operational-investigative function to distinguish the target, organizational and competence blocks. In this context, we are talking about the general characteristics of the provided opportunities, conditions and requirements established within the framework of the legal system, for the proper implementation of the operational search function by the subject of its implementation closest to the community.

Key words: *legal status, administrative-legal status, National Police of Ukraine, operative-search function, structural elements, target, organizational and competence blocks.*